

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїі 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVI   МІСЯЧНИК   № 7
Листопад,   (July)   1935

ЗМІСТ:

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ (Часть I.)	99
Символи і актори	99
Пророцтво	100
Самозлюбний Володар	102
Самозлюбна Амбіція	102
БІЛТВА ЄГОВИ (Докінчення)	106
Єгова Царем	108
ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ	109
Оливне Дерево	109
Фігове Дерево	111
Виноградина	112

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА**
Іса. 43: 12

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
 117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. ROTHEFORD President   **W. E. VAN AMBURGH** Secretary

"Діти твої вивчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—*Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Логос був початком Його творива й активним слугою в створенні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавцем Чиновником заміри Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що земля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щобі набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вивиснив Його понад усіх творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Сноу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єговя, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овоц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єговя під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось: що незгодне Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

УВАГА ДЛЯ БРАТІВ ГОВОРЯЧИХ ПОЛСЬКУ, УКРАЇНСЬКУ Й АНГЛІЙСЬКУ МОВУ

В фабриці на 117 Адамс Ст. є місце на брата котрий є знові посвячений Господу, котрий говорить як різнож й пише всі три мови: Польську, Українську й Англійську. Браття котрі би бажали прислати свої аплікації мусять б-ти самотні й вільні від всяких відвічалностей, й готові служити Господу в якій-будь мірі. Бажані браття повинні бути межє вітами 20 й 40. Також браття котрі читають, пишуть й говорять лише по-Польськи й Англійськи, як різнож браття котрі штають пишуть й говорять лише по-Українськи й Англійськи можуть прислати свої аплікації. Пишіть до Товариства Вартової Башти Біблії й Брешур по ваші питання й аплікації до Ветель.

ФАБРИКА Й БЮРО ЗАПЕРТЕ—ЛИПНЯ 27.—СЕРПНЯ 11.
 Всі вістители в полю праці є прошені завважити, що дім Ветель, фабрика й бюро в Брукліні будуть заперті від 27. Липня до 11. Серпня. Се дасть членам дому Ветель нагоду відорватись від щоденного заняття й взяти спільну участь з їх братами в полю праці. Тому в тім часі жадна література не буде вислана нікому. Отже ваші замовлення на книжки повинні бути прислані зав-

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щобі помочи людям Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Істить в собі науку Святого Письма для помочи свідків. Він уможливає систематичне студювання Біблії для усіх читачів і старається о иншу літературу яко помічує в таких діях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідуваня рез-радіо й для інших апаратів публичного навчання з С Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї наук і цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або ських організацій. Він цілковито й безвинково стоїть по с царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до ви й критичного розсліджування свого змісту в світлі св. П. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторін отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Дер вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Б Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Пере: в Злучених Державах треба вислати через поштовий не експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, і новій Африці й Австралії, передплату треба вислати до з в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий пе-

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, En
 Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, C.
 Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Aus
 South African . . . . . Boston House, Cape Town, South A

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бізнесу, що не можуть заплатити за сей журнал, а бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросят радисно бажаето помочи таким потребующим, але після по: регуан, вони мусять прислати письмеву аплікацію кожного

Увага для передплатників: Повідку за отриману і плату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, р в проглаті одного місяця. Один місяць перед скінченням си і плати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.
 Entered as second-class matter February 14, 1924, at the office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879

часу, так щобі можно було їх виповнити й вислати зовім висламо буде запертий. Будте певні замовлення досить зі турн, так щобі вам вистарчило його на цілий місяць сей

Просимо вас не писати жадних листів в часі коли фабрика заперта, бо не буде кому доглянути їх. Надіємось, що жадни не будуть приходити в тім часі, хіба лише рапорти, візиви й відновлення на Башту й Зелотей Вік. На сі й інші листі дамо догляд коли фабрика знов буде отворена до роботи.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів "Вартової Башти" тут хочемо гадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить а: тично. Машини котра друкує адреси є так збудована, що принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автомат Один місяць перед скінченням принумерації англійського дання сього журналу, посидимо повідомлення з журналом кож картку для відновлення принумерації. При закінченню нумерації в чужих мовах, вислаємо повідомлення з послі числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то: те, що ваша принумерата скінчилась. Повідку за отриман редплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що повноспіться.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LVI

Ліпень, 1935

№ 7

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ

[Переложено з Анг. "Вартової Башти" з 15. марта, 1935]

"І назвуть їх деревами справедливости, насадом Господнім на його прославу."— Іса. 61: 3, А.П.В.

ЧАСТЬ 1.

БОГ ЄГОВА в старинних часах зробив много пророчих образів і заховав історію їх, щоби його вірні свідки на землі в часі великої небезпеки могли мати потіху і встояти в надії. Із своєї ласки і доброти всім часі горя Господь зібрав вірних до себе в храм і відкрив їм значіння сих пророчих образів. Ті дорогочинні правди останок прийняв в тайнім місці, котрі вони мусять голосити "із дахів" в честь Єгового імя. Останок є насадом Господа Бога і є почислені за праведних, тому що вони знаходяться з Ісусом Христом в храмі й одягнені в одежі тотожности і покриті ризами справедливости, о котрі Єгова постаравсь для них. Тепер вони мусять доказати їх невинність у пробі, щоби вони могли бути на віки "деревами справедливости" в насаді Єгови. Головна ціль у вибраню останка є, щоби вони могли мати часть у підтриманню Єгової сторони в рішенню великого питання тепер. Щоби їм бути в справедливості, то вони мусять всякого часу віддавати славу Богу.

² Єгова положив на останкові виразні задачі і відвічальности, котрі є виписані в заповідях даних їм Богом. Вони є помазані духом Господнім і є вислані розказувати правду, без огляду чи люди будуть слухати чи не слухати. Вони мусять дати довідома людям, що Єгова — єдиний правдивий і всемогучий Бог і що прійшов день його пімсти, себто, час у котрім він виконає свої прикази на всю організацію Сатани. Вірні свідки Єгови не можуть мати нічого до чинення з ворожою організацією, але вони мусять цілковито стати по стороні Господа і мусять виразно заявити свій визов ворогові через постійне голошення воєнного кличу: "За Єгову і за Більшого Гедеона, Ісуса Христа, Оправдателя Всевишнього!"

³ "День Єгови" зачався в 1914 р., коли він посадив на престолі свого любого сина і післяв його царювати. Сконечности, те правління мусить зачатися серед організації ворога і ворог мусить бути вигнаний і знищений, щоби правління справедливости могло поширитись по світі. Се — дні горя і війни. І в сих часах подобалось Єгові відкрити останкові значіння своїх пророцтв, давно записаних в Біблії. Се він зробить, не лише щоби задоволити бажання сотворінь пізнати зна-

чіння їх, але щоб його вірні свідки були запевнені, що Єгова провадить їх сильнок рукою, Ісусом Христом, і що вони є на правдивій дорозі. Знаючи що вони є на правдивій дорозі, останок бажає іти вперед. Коли обступлені ворогом і підлягають многим переслідуванням, останок знає, що такі переслідування мусять прийти, і без огляду на всяку опозицію вони рішились іти вперед, викликаючи із дахів, що Єгова — Бог, і що він побідить ворога, і що хто любить справедливості і бажає жити мусить утікати з організації Сатани до царства Божого під Христом.

⁴ У восьмій і десятій голові книги Суддів знаходиться пророча приповідь о деревах. В сім пророчім і повно-вражінім образі відобрають ролю живі і неживі річи. В тій драмі показано, що чоловік так званий Потам став на верху високої гори і сказав приповідь про дерева, що зійшлися вибрати царя. Ті дерева названі по порядку, запросили оливне дерево бути царем над ними. Оливне дерево відмовилось прийняти уряд. Тоді дерева запросили смокву щоб вона царювала над ними, і смоква не схотіла прийняти уряд. Тоді дерева звернулись з просьбою до виноградини, щоб вона прийшла і царювала над ними, але виноградина відмовила прийняти на себе царській уряд. Тоді всі дерева запросили терне царювати над ними; і терне приняло сю роботу. Ся пророча приповідь була висказана зараз по амбітному чині чоловіка названого Абимелех, котрий був неправого ложа син Гедеона, і котрий старався заволодіти над Ізрайлем. Щоби мож лекше розглянути тексти св. Письма, то здається булоб добре застановитися над символічнім значінню певних неживих предметів, які являються в пророцтві, і яку часть відобрають живі сотворіння.

СИМВОЛИ І АКТОРИ

⁵ Дерева ріжного рода ростуть в лісі, декотрі із них для добра чоловіка а інші є менше пожиточні, а ще інші зовсім нездалі. Напримір, кедрове дерево розкішно росте недалеко води і своїми коріннями не воду, котра представляє правду. Терне і будяки ростуть на землі опущеній. В св. Письмі дерева символічно представляють живі сотворіння, а чи вони злі чи добрі, то

се можна рішити через їх споріднення до Бога Єгови. Із між усіх створених "дерев" найголовніший є Ісус Христос, насаджений Богом Єговою, і всякого часу є правим. Члени Божої головної організації під Христом — се "деревя насаджени Єговою для Його слави і почислені за праведних". Вони є посажені Господом в Його організації, і если вони будуть вірні й правдиві Всевишньому, вони виростуть на дерева праведности на славу Господа Бога. Про чоловіка котрий вірно служить Єгові написано є: "Но в законі Господа любується й розмишляє о законі його день і ніч і буде він як дерево посаджене над водистими потоками, що приносять овощі свої у пору свою, і котрого лист не вяне; і що він творить, все вдається йому." (Пс. 1: 2, 3) "Хто лиш на статки вповає, той упадає, а праведні як лист, зазеленіють." — Прип. 11: 28.

• Люцифер був насадом Єгови і був праведний аж беззаконня знайшлося в його серці. Відносно Люцифера Бог велів своєму пророкові написати: "Він пишався висотою своєю та довготою галуззя свого, бо корінь його розростався при великих водах. Не затемняли його кедри в Божому саді; не досягали гілля його капариси, й каштани не досягали величиною віття його дерево в саді Божому не могло рівнятися із ним красою своєю. Я вкрасив його густим віттем, так що всі дерева Едемські в саді Божому завидували йому." (Езек. 31: 7-9) Се не значить, що інші створіння Люциферової організації не властиво бажали взяти його вивисшене місце. Правдиве значіння слова "завидували" є, що інші створіння подивлялися красоту Люцифера із захоплення в їх ревності величали його, і уважали його кращим понад себе. Сих створінь Люцифер відпровадив із собою в своїм бунті, і вони, як і Люцифер, сталися деревом беззаконня і опісля вони вийшли, щоби привести до лукавства і проти Бога всі дерева землі.

• В сій пророчій приповіді записані в дев'ятій голові Суддів являються добрі і злі дерева. Символічно ті неживі предмети представляють слідує:

Оливне дерево в тій приповіді символічно представляло Гедеона, Ісуса Христа, Більшого Гедеона, вірного останка.

Фігове дерево символічно представляло Йотера, Гедеонового пергінця, і "святий нарід".

Виноградина символічно представляла царський дім Єгови, Ісуса Христа, яко Голову того царського дому, разом з іншими, що будуть мати часту в оправданні Єгового імя.

Терне, в сій приповіді символічно представляло видимих володарів сього світа, з котрих складаються урядові первотини Сатанської організації на землі.

Абимелех, неправого ложа син Гедеона від його наложниці, відограв в сій драмі часту активних і видимих володарів світа по 1914 р.

Сихем, місто і мешканці його, а головню Левіти, представляли релігійний елемент, т. є духovenство "Християнства", включаючи "чоловіка гріха" клясу.

"Сімдесять синів" Гедеона представляли послідувателів Ісуса Христа які були заняті в роботі у виконуванню роботи Ілії церкви перед 1918 р.

Йотам, син Гедеона котрий вивів пророцтво про дерева, представляв останка.

ПРОРОЦТВО

• Через сторінки *Вартової Башти* Господь ласкаво дав своїм людям вирозуміння пророчої драми Гедеона і його триста воїнів. По смерті Гедеона зачалась нова пророка драма котра тут є названа "пророцтво о деревах". Найперш застановимось над подіями які спричинили виповідження сього пророцтва: "Як умер же Гедеон, блудували знов сини Ізрайлеві за Баалом і прийняли собі Баалверита за бога". (Суд. 8: 33) Зараз по великій побіді Ізрайльтяни просили Гедеона, щоби він володів над ними, а Гедеон відмовився, кажучи до них: "Господь нехай над вами панує." (Суд. 8: 23) По смерті Гедеона в Ізраїлі не було царя, яко ж написано: "Того часу не було царя в Ізраїлі; кожен чинив, що йому здавалось добрим". (Суд. 21: 25) Тоді Єгова царював над Ізраїлем. (1 Сам. 8: 7) Се показує, що сповнення цієї пророчої приповіді або пророцтва о деревах зачалось по 1914 р. з початком "дня Єгови", коли Єгова взяв владу і зацарював через Ісуса Христа, котрого він посадив на престолі. (Одкр. 11: 17; Пс. 2: 6) По смерті Гедеона той час св. Письмо називає як "часи коли управляли Судді". (Руті 1: 1) Се піддає думку, що розвій сього пророчого образу або сповнення його зачалось на весну 1918 р., коли великий Суддія, Ісус Христос в храмі, зачав судити найперше "дім Божий", як правдиві так і з імена послідувателі. — 1 Петра 4: 17; Мал. 3: 1-3.

• Єгова ужив Гедеона до визволення Ізрайльтянів з рук їх гнобителів і до повалення диявольської релігії в тім краю. Однак скоро по тім "блудували знов сини Ізрайлеві за Баалом і прийняли собі Баал верита за бога, і сим чином вони переступили Божий великий приказ і їх угоду. Тут Ізраїль представляв "Християнство", люди і народи котрі через довгий час отримували Божу ласку через се, що серед них голосилась вість Єгової правди. "Християнство" зробило посередню угоду бути народом Божим, тому що воно визнавало устами і представляло себе перед усіма народами землі яко послідувателі Ісуса Христа, називаючи себе "Християнським народом". В 1914 р., поганські часи прийшли до кінця і "Християнство" мало нагоду звернутися цілковито до Бога і його царства або пійти за Дияволом і віддати себе диявольському почитанню. "Християнство" постановило піддатися Дияволу. Через більше чим сорок років Божі вірні люди на землі виконували роботу в границях "Християнства", котра то робота була представлена через пророка Ілію, і пригадувала так званим послідувателям Христа в краях "Християнства" сей факт, що поганські часи мали скінчитися і царство Боже наблизитися. Многі люди почу-

ли се і відвернулися від почитання Диявола, але коли Світова Війна прийшла "Християнство" скоро відпало до Баалізму сим, що воно поспішило до війни, а його духовенство стало найбільше рзвними агентами цієї різанини людей і жорстокостей війни. "Християнство" відмовилось звернути свою увагу на тодішнє свідцтво, котре доказувало кінець світа і початок Божого царства під Христом. Замість того вони блудували за Дияволом: Більшю Езабелею, себто диявольською організацією. Безсумніву Гог і його сили димонів були на переді того шаленого походу на кроваве поле битви. Як у минулшм часі Ізраїль, так і тепер релігійні провідники "Християнства", кажуть що вони служать Богу, але відносилися до нього як до Баала, що значить (мій господь) замість "Іші" ("Мій чоловік"). (Осії 2: 16) Як було за часів тілесного Ізраїля, так і тепер Єгова мусів устати і післати свого Більшого Егуя знищити почитання Баала на землі, що він доконає в Армагедоні.

¹⁰ Ізраїльтяни зробили "Баал-Верита своїм богом!" імя "Баал-Верита" значить "господь завіту", т. є "господь, що робить угоду з своїми поклонниками". В жаднім иншій місці в Біблії нема згадки про Баал-Верита. Осередок сього диявольського поклонення, як се показано в книзі Суддів 9: 4, 46 було постановлене у місті Сихем, де знаходився дім Баал-Верита і там знаходився також престіл бога Верита. Сихем був залюднений поколінням Ефраїма, і тут знову був випадок де Ефраїм був провідником Диявола і "не сповнили завіту Божого, і несхотіли ходити в законі його". (Пс. 78: 9-11) Божий пророк писав: "Застряв Ефраїм у віру ідолюську; — понехай його!" (Осії 4: 17) Такий чин є достаточною причиною для осунення винуватих із Божого великого "оливного" дерева". "Християнстві" була дана нагода в 1914 р. доказати вірність або невірність до Бога Єгови. Навіть передове духовенство "Християнства" в той час видало відозву заявляючи, що тоді нагромаджені свідцтва доказували наближення Христового царства. Але вони не стояли навіть при своїх власних словах. Замість звернутися до Бога і до його царства, то протягом Світової Війни "Християнство" звернулося цілковито до Диявола, зробило заговор і умову з Дияволом проти Бога і його святих людей. (Пс. 2: 2, 3) "Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." (Пс. 83: 5) "Християнство" виконувало сей договір після своєї угоди проти тих, котрих Єгова береже, шукаючи знищити посвячених Єгові і його царству.

¹¹ Світова Війна зазначила почин часу коли "Християнство" зробило много угод проти Бога і його царства. Воно витворило договір Лігі Народів, котра сталась тою огидною річю в опозиції і заміною за царство Боже. Тоді повстала Париська мирова угода, що противиться слову Божому і старається установити мир на землі проти божественного розпорядження. Инші угоди які наступили були такі, як договір розоруження, угода монети, угода привернення комерції, і много инших угод, котрі вяжуть "Христи-

янство" з Дияволом і його організацією, тому що всі вони противляться Богу і його способі установленню мира на землі і доброї волі між людьми. Установлення почитання Баала в місті Сихем пророко предсказувало установлення Диявольської релігії по цілім "Християнстві". Через се "Християнство", а головню його релігійні провідники, є подібні Ефраїмові, тому що воно "наповняє свій живіт східним вітром". (Йова 15: 2) "Ефраїм ість пустий вітер, вганяє за східним вітром; день поза день примножує лож, накликає грозу, він входить в умову з Ассуром, вивозить оливу з Египту." (Осії 12: 1) Навіть ті, що були через якийсь час заняті в Господній роботі Іші, були винуваті до певного степеня за занедбаня їх угоди з Єговою і через се стягнули гнів Господень. "Та й з Юдою в Господа суд, і навідаєсь він до Якова за його поступки; відплатить йому за всі діла його." (Осії 12: 2) Щодо несамолюбних і вірних, то Господь відвернув свій гнів від них і вони отримали потіху і радість перебуваючи дальше в його службі. — Іса. 12: 1.

¹² Що тут сказано про Ізраїля, то се також правда відносно "Християнства". "І не памятали Ізраїльтяни про Господа, Бога свого, що визволяв їх із потали всіх ворогів їх навкруги." (Суд. 8: 34) Підчас Світової Війни "Християнство" робило много галасу відносно їх служби для Господа і оголосили, що їх війна була свята війна. Вони, а головню духовенство і визначні з їх стада, приближалися до Єгови устами, а не серцем. Вони забули за Божу угоду і його обітницю відносно визволення людства рукою Його Царя, Ісуса Христа. Вони були самолюбні. Ідучи за хитрим провідництвом Диявола "Християнство" задумало установити правління на землі супроти Божої волі і сим чином вони доказали, що вони відвернулися від Бога і від Христа Його Царя.

¹³ Гедеон був помічником Ізраїля, але Ізраїль не віднісся ласкаво до його дому але, противно, указав своє лукавство до дому Гедеона: "Та й не показували ніякої прихильности до родини Еробаалової, Гедеонової, такої щоб рівноважити з добродійствами, які він чинив Ізраїлеві." (Суд. 8: 35) "Еробаал" тут значить "Нехай Баал з ним судиться". (Суд. 6: 32) Він також називався Еробасет, що значить "Нехай ся огидна річ [ідол] судиться." (Гл. 2 Сам. 11: 21, *заїмка*.) Його імя "Гедеон" значить "рубач дерева". Він представляв Ісуса Христа, котрий зрубає всі "дерева" (живучі сотворіння), що противляться Богу Єгові. Дім Гедеона згаданий в сих текстах представляв дім синів Божих над котрим Ісус Христос є Головою. (Жид. 3: 6) Підчас Світової Війни і опісля, дім синів був зненавдженний всіма народами, тому що вони посвятилися Богу і Христу. (Маї. 24: 9) Ласка яку Гедеон показав народові Ізраїльському указувала на ласку яку Більший Гедеон, Ісус Христос, указав "Християнству" через сорок років від 1878 до 1918, в приготовленню дороги перед Господом, і протягом котрого то часу Господь післав своїх вірних послідувателів до "Християнства" із вісткою доброї потіхи і надії. Бог обіцяв через свого

пророка, кажучи: "І поприхилєє він серця отців до дітей, і серця дітей до отців їх, щоб я, прийшовши, не покарав землю прокляттям." (Мал. 3: 1; 4: 5, 6) Останкові тепер дозволено побачити Божу любов і ласку до них в сім, що він дав їм правду і випровадив їх із "Християнства", щоб їм не бути спільниками в гріхах його, але щоб вони могли свідкувати про імя Єгови і мати часть в оправданню Його святого імя.

САМОЛЮБНИЙ ВОЛОДАР

"Се була захланність, що є найбільшим самолюбством, що спричинила Люцифера вивисшити себе і старатись бути подібним до Бога. Він забажав правління яке принесло б йому велику пошану і почитання, що єдиному Богу Єгови справедливо належалося. Щоби доклати своєї крайно самолюбної і лукавої цілі, Люцифер зачав обчернювати Боже святе імя і нищити Божі сотворіння. Від тоді аж до тепер кождий людський володар, що старався вивисшити себе і зробити собі велике імя, проваджений в сій роботі хитрим і лукавим духом Диявола. Самолюбні люди спричинили, що многі люди ошукували себе і інших. Се не значить, що люди, котрі шукають власти, ставлять себе свідомо і добровільно під провідництво Сатани, але се значить, що вони, маючи самолюбне бажання дістати велике імя, славу і честь для себе, стають добровільною жертвою Сатани. Токі люди навіть можуть казати, що вони є під Божим керовництвом, але в той самий час вони цілковито відкидають Слово Боже, показуючи сям, що вони не є під провідництвом Божим. Самолюбне бажання особистої наживи є дійсним корнем всякого зла. Если би ті, що зробили угоду чинити волю Божу, могли всегда памятати, що їх головна задача є шанувати імя Бога Єгови, і що чиняче се, вони мусять чинити добро иншим о скільки вони мають нагоду, а головно для домівників віри, і если би вони постановили свое я на заді, а поступали після Слова Божого, тоді много клопоту і непотрібного терпіння можна обминути. Коли Християнин поступає правою дорогою і терпить задля праведности, тоді він має причину радуватися. (1 Петр. 3: 14) "Іако бо похвала, коли согрішаючи й бити в лице, терпите? Тільки коли добре робите, і страдаючи вам приклад, терпите, то се угодно перед Богом." (1 Петр. 2: 20) "Лучше бо коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі." (1 Петр. 3: 17) Самолюбне серце бажає вивисшити себе, а покірний бажає бути послушний і старається сповняти заповіді Божі, хотяй часом його мильно розуміють і терпить з рук інших. "Лучше з тихими духом смиритись; ніж з гордими здобич паювати."—Прип. 16: 19.

"Як се добре відомо, в "Християнстві" позиція не шукає за чоловіком, але самолюбний чоловік бажаючи особистої наживи, шукає позиції і власти. Діставшись до власти, тоді його самолюбство відкривається, і через се люди часто говорять про такого володаря, що "він є на скрізь політикер"; розуміючи під сям, що він шукає

свого власного політичного і самолюбного добра коштом людським. Між тими, що зробили угоду чинити волю Божу, часто являються такі, що бажають мати висшу позицію в громаді або в зборі, щоби мати славу між братами. Такий наприм відкриває самолюбне серце, себто, самолюбство є порушаючою силою його діяльности. Сатана є той, що запускає самолюбство в умисл і серце инших сотворінь. Гордість — се друге імя для самолюбства, і гордість провадить до знищення. (Прип. 16: 18) Ті що стають в ряди Єгової видимої організації тепер мусять цілковито забути про себе і щиро із серця сказати: 'Я по стороні Єгови і Його Оправдателя Ісуса Христа, Більшого Гедеона.' Як Гедеон відмовився прийняти владіння над Ізраїлем для себе або своїх синів, так тепер ввесь Ізраїль, що мають духа Гедеонового, кажуть всякого часу: 'Єгова царювати ме над землею'. Єгова і Ісус Христос є Учителями Божих людей, і весь останок мусять бути в єдності, стоячи рамя в рамя, доглядаючи справ царства припоручених їм і, чинячи се, вони мусять відложити свое я на бік. Усі річи які посідають такі сотворіння є віддані в руки Божі і мусять бути посвячені його службі. Бо не глядит на особу, позаяк нема і одної одиниці котра булаб вивисшена понад инших у видимій організації Господа. Любов є і мусять бути головною річю; а любов значить цілковите несамолюбство.

САМОЛЮБНА АМБІЦІЯ

"В сій пророчій драмі тепер виходить на сцену особа крайно самолюбна, котрого імя було Абимелех, котрий сильно змальовє з ть, що є сказано в повисших параграфах відносно самолюбства. Імя "Абимелех" значить "отець царя", т. є, той, що є отцем або дає життя ідеї про царя, маючи на ввазі себе яко такого, що повинен володіти. Инакше сказати, Абимелех був амбітним політикером, бажаючи самолюбної наживи коштом инших без огляду як завеликий кошт мав бути. Він тут представляє видиму часть Сатанської урядової організації, а головно торговельні і політичні первотини її. В 1914 р., Ісус Христос засів на престолі, про що повідомлено "Християнство" але торговельні й політичні первотини сплодили тоді ідею правління над світом иншого чим через Ісуса Христа. Духовенство задля самолюбної користи подали руки иншим первотинам. Сатанської організації і згодилися, що Ліга Народів має володіти яко одиноким світлом світа. Военна сила — се овоч або знаряд комерціалізму і є зорганізована і підтримана самолюбним духом який цілковито контролює комерціалізм, і таке саме самолюбство володіє усіма тими первотинами. Крайне самолюбство було показане в Абимелехові, котрий рішивсь володіти або згинути. Комерційна сила світа також рішилась володіти або згинути; і наслідок буде що вона згине.

"Хто був Абимелех? Він походив із покоління Ефраїмового, був неправого ложа син Гедеона від його наложниці, Ефраїмки, що жила в

Сехем. "Було в Гедеона сімдесят рідних племінників, мав бо жінок багачко. А наложниця його, що держав у Сихемі, вродила йому також сина, і дав він йому ймя Абимелех." (Суд. 8:30, 31) Головними або визначними членами в релігійних стадах "Християнства" є комерційні і політичні великани. (Ерем. 25:34) Ті визначні одиниці вдійсності контролюють духовенством і релігійними організаціями. Такі "визначні в стаді", як і Абимелех, є неправого ложа синами, т. є, фальшивими Християнами. Наложниця Ерубала (або Гедеона) повисше згадана, добре представляє "зоровані релігії" або "зороване" Християнство, котре породило неправого ложа синів, котрі становлять визначних членів у стаді й котрі сподили ідею відносно володіння світом супроти Божого розпорядження через Ісуса Христа. Причина чому вони є названі "неправого ложа Християнами" є та, що вони не є правильними послідователями Ісуса Христа. Гедеон походив з покоління Манасії. (Суд. 6:15) Його наложниця, що жила в Сехем, походила з покоління Ефраїмового, і через се її син Абимелех був пів Ефраїмітом і пів Манасієтом. Ефраїм і Манасія походили від Йосифа.

Крайно амбітний Абимелех, бажаючи стати царем Ізраїля, постановив задоволити своє грішне бажання: "Син же Еробаалів Абимелех прибув у Сихем до материних братів і говорив їм і всьому родові матеріної родини ось так:" (Суд. 9:1) Очевидно Абимелех мав жити в домі свого отця в Офрі і, замість відкрити свою ціль людям в тим місті, він поспішив до місця своєї матери де вона породила його і де головню поклонялися Баал-Веритові. Се було перше столичне місто де збунтувалися десять поколінь Ізраїля, в котрім то бунті провідничило покоління Ефраїма. (1 Цар. 11:26; 12:25) Ймя "Сехем" значить "крижі або рамено", а се можливо тому, що се місто знаходилося на валі або на підвисшеній площі. Се було одно із шість містів прибіжища і через се воно належало до Лівітів, і мало бути підтримане родиною Каатовою з покоління Левія. (Кн. Ісуса Навина 20:1-7; 21:20, 21) В сім то місці Йозия дав свою прощальну мову і ввійшов з Ізраїлем в угоду вірности до Бога Єгови. (Кн. Ісуса Навина 24:24, 25) Сехем почасти був залюднений поколінням Ефраїма. (1 Паралип. 6:66, 67) Йозия також походив з того покоління. Цікавим є, що ніхто, із триста воїнів Гедеонових не походили із Сехим або з покоління Ефраїмового. (Суд. 6:34, 35; 7:24; 8:1) Левіти замешкували в Сехем і представляли духовенство "Християнства", включаючи "лукавого слугу" клясу, підчас коли інші мешканці того міста, Ефраїміти представляли "визначних із стада" під провідництвом духовенства або релігійністів, коли були провідниками Баалової релігії, і котрі в теперішнім часі є провідниками Диявольської організації. Абимелех, неправого ложа син від наложниці, головню представляв тих "визначних із стада" в "організованім Християнстві", котрі вдають за послідователів Христа, але є фальшиві.

Напевно Абимелех знав, що його отець Геде-

он не хотів прийняти володіння над Ізраїлем, ані він самий ані для своїх синів. (Суд. 8:22, 23) Будучи неправого ложа, він можливо думав, що він не був зобов'язаний приказами свого отця, так як комерційні і політичні первотинні "Християнства" в сих часах думають, що вони не є зобов'язані Словом Божим і Христовим. Ідучи до міста диявольського почитання, Абимелех рішився зачати свою виборчу промову щоб стати царем, радше чим чекати аж Бог вибере царя для Ізраїля. Промовляючи до кривичків своєї матери його передвиборча промова мала вператись на сім, що він був сином Гедеона і окрім сього був на пів Ефраїмітом і через се близьким кривичним мешканців Сехими. Він сподівався, що така промова мала здобути для нього ласку в людей Сехими радше чим резюкувати із сімдесят синів, що замешкували в иншим місці; і люди будучи порушені "самолюбним патріотизмом", поперали його. Ось так Абимелех надіявся на своїх тілесних кривичів радше чим вновати на Бога котрий був дійсним визволителем Ізраїля рукою його отця Гедеона. Так і річ мала ся з "Християнством" підчас Світової Війни. Хотий їм було сказано що поганські часи скінчилися, і що Христове царство прийшло, і що світ скінчився, то комерційні і політичні проводарі не радилися вірних свідків Єгови, що принесли їм сю вість проголошуючи прилюдно її, але ті самолюбні одиниці пішли до своїх "кривичів", релігійних проводарів "Християнства", себто до тих, котрі віддалися Баалізові або формальному поклоненню яким будь річам замість правдиво посвятитися Богу і Ісусу Христу. Ті самолюбні люди зачали уживати духовенство за своїх агентів і тоді привитали Лігу Народів яко річ, що має володіти світом; і духовенство се зробило.

Прибувши до Сехим, Абимелех оголосив, що він бажає стати царем, і неначе сказав: "Ось мій спис блискавиці, і капелюх мій у ряді". (Суд. 9:2) Модерні політикери ідуть тим самим напрямом. Абимелех зібрав усіх найменших сторожів, включаючи підкуплену народну пресу, щоб вони робили і плакали в його користь. До своїх близьких помічників він сказав: "Поспитайте усіх... міщан." Слово "міщан" є взяте з єврейського слова "Баалім", що значить "наставники, властители". Роттердам переложив сей текст "властители Сехем". В сім часі Великій Гандель і політикери в дійсности є властителями і володарями людей, підчас коли духовенство лже на них мокре вапно, щоб помазати їх, намастити і обліпити і зробити їх побієними гробами подібними до себе. Абимелех поставив питання: "Чи краще щоби сімдесят синів [Манасіїв] царювати над вами чи щоби один царював? Пам'ятайте, що я один із вас!" Се не лише було крайнім самолюбством, але і також чуття проти чужинців. В сих часах, коли свідки Єгови є зненавиджені всіма народами задля Господнього імя, то вони справді є чужоземцями і чужинцями і проходими на землі і є зненавиджені через володарів землі, так як Абимелех ненавидів правильних синів свого отця. (Мат. 24:9; 1 Петр. 2:11) Ті що становлять

визначних "Християнства", будучи неправильно-го ложа "Християнами"; є 'тіло і кість' з іншими дітьми Сатани, і вони всякого часу признають своє споріднення коли вони бажають доконати якусь самолюбну ціль. Вони були прийняті в родину "Християнства".

²¹ Сімдесят синів Гедеона були правими синами між котрими був заключений первинець, котрого імя було Етер. Після Суддів 8: 4, 20, то виглядає, що Етер був один із треста Гедеонової армії, котра отримала велику перемогу над ворогом. Се попрає закладення, що сімдесят синів Гедеона представляли тих, котрі є братами Ісуса Христа в часі коли ся пророча приповідь сповняється і до котрих Ісус сказав: "Ось я і діти що дав мені Бог." І знов: "З сієї то причини не соромиться братами звати їх." (Жид. 2: 11, 13) Сі є запрошені в угоду о царство, щоби вони могли мати участь в оправданню імя Єгови і бути з Христом і царювати з ним. (Луки 22: 28-30; Одкр. 20: 4-6) Підчас Світової Війни сі вірні пильно голосили вість царства, о скільки вони розуміли його, і через се їх повід і напрям діланя розбудив питання володіння світа в умах фальшивих синів "Християнства" і се допровадило до змови щоби знищити сих синів Божих. Сей гіркий дух зачав показуватися з початку війни в духовенстві в торговельних, політичних і воєнних першотинах організації Сатани проти Божих вірних синів. Торговельні і політичні першотини, що спричинили Світову Війну, всякого часу стоять за правительством, власть котрого спочиває в руках кількох одиниць, котрими то одиницями вони бажали бути. Таке правитель-ство для людей малоб складатися із меншости для користі лучшої класи; а такі всякого часу противляться справедливому правлінню Христа, що головно було показано підчас Світової Війни. Як Абимелех так сі новочасні люди супроти духа Христового, безуть собі честь і привилей володіти світом. — Жид. 5: 4-6.

²² Пропаганда в користь Абимелеха поступала вперед і наставники Баала і властители міста були перші, що взяли рішучий крок: "І промовляли брати материні до всіх Сихемських міщан про його тими самими словами, так що прихилили їх серце до Абимелеха, бо казали: Він родич нам." (Суд. 9: 3) Се були вибори на людського володаря без взгляду на правительство Єгови, про що Єгова пізніше сказав до свого пророка: "Мене відкинули, щоб я не царював над ними." (1 Сам. 8: 7) Властители або Баалові люди з Сихеми траснули батогом, і те просте стадо скоро стало в ряди і закричало за Абимелехом і сказало: "Він наш брат, ми попраємо його і він нехай царює над нами!" Гіпокритичні Ливіти, або проповідники Баалової релігії, представляючи сучасні релігійні провідники, мали зараз відповісти: "Позаяк царська власть має прийти до нашого міста, то ми патріотично повинні поперти нашого свояка і співгромадянина." Над загальним добром людей, вони не застановлялись і Слово Боже було цілковито понехане. Так і річ малася підчас Світової Війни. Комерційні і політичні першо-

тини провадили війну щоби їм задоволити свої самолюбні бажання. Вони витворили гіпокритичний клич: "Війна зробить світ безпечним для демократії, однак вдійснос... зробили світ безпечним для бюрокрації. Прихід Христа і його царства вони цілковито відкинули, і, як їх отець Диявол, вони сказали: "Світ належить до нас, і ми будемо управляти ним, і тому патріотично стіймо разом і управляймо собою."

²³ Священники Баала, між котрими були заключені Ливіти, нагромадили децо грошей в домі поклонення, або в церковних домах, так званих "домах Баал-Верита", в Сихем так і тепер захоплена царя-бажаюча товпа машерує, іде до місця звідки оперує духовенство і духовенство користає із сього положення і радо співділає. "От і дали йому сімдесят секлів срібла з храму Баал-Верита, а за сі гроші найняв Абимелех нужденних та легко-душних людей, що за ним пішли." — Суд. 9: 4.

²⁴ Сі гроші були посвячені Дияволу і опісля ужиті для пропаганди на вибори Абимелеха. Рівнож коли комерційний і політичний елемент спричинив Світову Війну, тоді дійсна ціль сього була, щоби запевнити для себе правління над світом, і тому духовенство "Християнства" із своїх казальниць кричало: "Ми маємо червону кров в наших жилах, ми — патріоти горожани повинні поперти сю пропаганду за війною. Висувайте ваші гроші!"

²⁵ Вони обернули свої церкви в доми для вербування рекрутів і продавали Банкноти Свободи і оцадничі значки, і збирали гроші на війну і помагали Великій Торговлі взяти цілковиту контролю, і наслідок сьогодні є що у всіх краях "Християнства" диктатори взяли силу. Тими грішми, які Абимелех отримав від духовенства, він наняв "нужденних та легко душних людей", щоби вони помагали йому в тій душогубчій пропаганді проти тих, що могли стати в його дорозі. Їх новочасний прототип знаходиться в нанятих стрільцях і поліції, що виконують бажання безсовісних володарів і завдають горе Божим вірним свідкам.

²⁶ Ті сімдесят правильних синів Гедеона могли бути в дорозі для амбітного Абимелеха, і тому він думав, що їх треба осунути з дороги: "Тоді прибув у батьківський дім в Офрі та й повбивав братів своїх, Еробааленків, сімдесят чоловіка на одному камені, Один тільки менший Еробааленко Йотап, остався живий, сховавшись." (Суд. 9: 5) Се був кровавий злочин заговору сформований в Сихемі проти дому Гедеона. (Суд. 9: 24, 57) Рівнож підчас Світової Війни самолюбні комерційний і політичний елемент за-бажали цілковито забрати контролю світа через диктаторство, змовилися осунути "шкідливих" послідувателів Ісуса Христа, котрі вперто голосили вість о Божім Царстві, і що його царство прийшло і є єдиною надією світа. Усі правильні сини Гедеона, окрім наймолодшого Йотапа було повбивані на одному камені. Той один камень представляв Ісуса Христа, основного каменя Єго-

вого царського дому і котрий стався підвалиною для Божої столичної організації. (Мат. 16: 18; Пс. 118: 22) Підчас Світової Війни вірні слуги Божі стояли сильно за Каменем Єгови, Його царем. Задля цієї причини, і на сім Основнім Камені, робота вірних була убита в 1918 р.; і сьогодні доконали комерційні і політичні первотини, за порадою і поміччю духовенства і "чоловіка гріха" кляси. (Одкр. 11: 7, 8) Деякі із вірних слуг Єгови були дійсно повбивані підчас Світової Війни із причини їх вірності до Бога і Його царя.

²⁷ Абимелех, із своїм мордерчим сильним раменем, повбивав синів Гедеона, включаючи Етера первенця. Йотам же, наймолодший із них утік, сховавшись. Імя "Йотам" значить "Єгова — звершений". Він здається представляє тих, котрих Єгова схоронив підчас Світової Війни, себто тих вірних, що пережили переслідування, і котрі також були представлені через Мардохея і Ноему. Сі були захищені від зазору вужа утікши в пустиню на 1,260 днів, себто, від 1919 до 8. вересня, 1922. (Одкр. 12: 6, 14, *Світло*, Книжка 1. стр. 246, *англ. вид.*) Із цих вірних одиниць Господь зробив "вірного і розумного слугу" клясу, разом із нищими, що були взяті опісля, і сі становлять останок. Єгова захочав Йотама для своєї цілі, і так само він захочав останок.

²⁸ Великі наставники в Сихем запровадили царя-бажаючу товпу до дому Мілло в Сихем, де знаходилась їх твердиня. Вони не зібрались там щоби запротестувати проти брутальної і лукавої різанини шістьдесяти дев'ять невинних синів Гедеона, але щоби виконати "патріотичну задачу" і зробити самолюбного, зажерливого, душегубного і амбітного чоловіка їх царем і знарядом для свого ужитку. "Тоді зібрались до купи всі городяне Сихемські вкупі з родинами (місточка) Мілло, зійшлись і обрали собі Абимелеха за царя під дубом, що стоїть під Сихемом. (Суд. 9: 6) Той дуб згаданий тут представляє організацію Сатани, під котрим всякі нечисті і жорстокі діла виконувались. Коронування само-вбраного царя Абимелеха не взяло місця в наметі або в храмі о що Бог постарався для Ізраїльтянів, але в місці де була представлена твердиня Сатани. (2 Сам. 18: 18; 2 Цар. 17: 10) Рівнож зараз по Світові Війні, і потім як робота Ілії була убита, "Християнство" радувалося, відкидаючи далі Єгового Царя і вість його царства, і ідучи проти Божого Слова, воно установило Лігу Народів замість царства і духовенство викликувало при коронації: 'Ліга Народів — се вираз Божого царства!' Від того часу ще інші комерційні підприємки були введені в життя, щоби помічи самолюбній Великій Торговлі позістати в силі.

²⁹ Йотам, одинокий живучий правильний син Гедеона сховався коли він почув що сталося. Рівнож в 1918 р., коли Ліга Народів, знаряд самолюбних інтересів, була помазана і установлена, "вірний слуга" кляси Єгови, як і Йотам, сховався коли він довідався що взяло місце. "Як переказано про се Йотамові, взийшов він на верх гори Гарасим, і покликнув голосно." (Суд. 9: 7) Гора

Гарасим — се місце із котрої Єгова виповів благословенства, як про се записано в 5 Книзі Мойсея; коли ж прокляття було кинуте із гори Ебаль на проти тамтої, що була на півночі. (5 Мойс. 27: 11-13; Ісуса Навина 8: 30-33) Гора є символом царства Божого або Божої царської організації, але гора Гарасим тут здається ясно представляє царство або головну організацію Єгови на котрій тепер стоять ноги слуг Єгови, звідки вони проголошують вість Божої остороги і доброї новини для тих, що мають уші до слухання. Се — "ноги" Більшого Гедеона, Ісуса Христа, стоять на горах і тепер доручують свідоцтво Ісуса Христа із ласки Божої. — Іса. 52: 7; 40: 9; Одкр. 12: 17.

³⁰ Йотам ставши на крутім верху гори був безпечний від ворога, котрий бувби убив його еслиб він був зловив його в свої руки. І так Йотам був готовий утікати еслиб ворог був гонив за ним. В сій позиції Йотам представляв останок Єгови тепер в тайнім місті столичному, із котрогого місця безпеченства вони безперестанно голосять вість Господню. (Пс. 91: 1, 2) Позиція Йотама високо на горі дала помічи йому так промовити, що товпа зібрана в низу, в цілі коронації царя Абимелеха, могла легко вислухати його. Сей живий образ відповідає словам Ісуса, які він промовив до своїх послідувателів: "Що я кажу вам потемки, кажіть повидну; і що чуєте на ухо, проповідуйте на домах." (Мат. 10: 27) Тоді Йотам крикнув: 'Слухайте мене, ви мужі [власителі], щоби Бог міг вислухати і вас.' Рівнож Бог спричинив, що правлючі первотини організації Сатани отримали повідомлення і осторогу через Його свідків, і отримавши се, сі самолюбні люди стали відвічальні перед Єговою за їх слова, пропаганду і діла, котрі то діла промовляють голоснійше чим їх слова. Як Йотам зробив, що та товпа при коронації вислухала його, так тепер свідки Єгови, з ласки Божої, заявляють про заміри Єгови, і Великі Купці, політики, і духовенство слухають їх. Гіпокритичні "Християни", включаючи "чоловіка гріха" клясу, час від часу кажуть, що свідки Єгови неповинні нічого казати проти торговельних і політичних первотин сього світа, тому що, кажуть вони, такі володіючі первотини становлять висші власти котрим всі повинні піддатися. В сій справі, як і в сіх інших, вони миляться. Тут знаходиться ясний пророчий образ, показуючи, що слуга кляси тепер на землі мусить голосити до тих, що установили "гидоту спустошення" замість Божого царства, і мусять остерегати людей і указувати їм на факти, щоби вони могли утіти до єдиного місця безпеки.

³¹ Ставши на високій горі Йотам, піднатхненням від Бога, сказав приповідь "пророцтво о деревах". Через довгі століття те пророцтво було запечатане. Як і інші пророцтва Божого Слова, його не можна було зрозуміти аж сповнення його зачалось. Сей час здається уже ясно

прийшов, і Бог ласкаво відкриває те пророцтво о "деревах", щоби дійсно посвячені йому могли чути і зрозуміти і поступати після нього. Яке ж

є значіння пророцтва висказаного Йотамом? і яке споріднення воно має до свідків Єгови?

(Дальше слідує)

БИТВА ЄГОВИ

(Продовження з попереднього числа "Вартової Башти".)

УЩІЛКОВИТИЙ побіді Гедеон вернувся з поля битви. "Тоді вернувся Гедеон Йоасенко на Хересів прохід і споходом своїм." (Суд. 8:13) Гедеон прийшов від сходу що є та сама сторона звідки Ісус Христос приходить. (Одкр. 7:2,3) Привівши Зева і Салмана живими, Гедеон мусів сповнити своє слово князям Соккота і людям з Пенуелі. (Верші 7 і 9.) Тут Гедеон представляв "кровомесника", і він мусів перше зробити розглянення ним повбивав тих двох царів. "І піймав одного молодика з Соккотян, випитував його, і той мусів йому поважніших городян Соккотських сімдесят і сім чоловік списати." (Суд. 8:14) Він отримав доказ нім він зачав виконувати присуди проти противників. Рівнож і Господь Ісус, більший Гедеон звяже тих, що колись підприлися чинити волю Божу і котрі із пошани до ворога помирилися з їх напрямом і помагали ворогові проти Божих помазаних людей. Ніхто не може успішно насміятись із Господа. Бог не перешкадає сотворінню уживати вільної волі впротивенстві йому, але у своїм часі він збере рахунок і зробить їх повно відвічальними за їх мильні поступки.

²¹ Прибувши до Соккот, Гедеон пригадав людям той пляч де вони сміялись із нього коли він переходив туди вганяючи за Мадіяніями. "Прийшовши тоді він до Соккотян, промовив: Отсе вам Зевей і Салман, що за них мене соромили питаючи: Хиба рука Зевея та Салмана уже в тебе в руці, щоб нам харчувати твоїх томлених людей?" (Суд. 8:15) В тім случаю Соккоти відмовилися достарчити хліба Гедеонові і його людям, в часі коли вони були у великій потребі. Тепер ті самі люди Соккотяни безсумніву старались показати, що вони не мали жандої спільности із мильним трактованням Гедеона і його людей.

²² Се сходиться із напрямом діланія який взяли противники правдивих послідувателів Ісуса Христа, так званими "козлами", із тим, що вони скажуть до Господа Ісуса відносно сього, і його відповідь до них, а іменно: "Тоді озвуться до него і сі, кажучи: Господи, коли ми бачили тебе голодного, або жадного, або чуженицею, або недужого, або в темниці, тай не послужили озвуться тоді до них і промовить, глаголючи: Істинно глаголю вам: Скільки раз не чинили ви сього одному з сих найменших, і мені не чинили." (Мат. 25:44,45) Політично-релігійний елемент, котрий злучився і тепер лучиться із ворогом, а головню з "лукавим слугою", котрий також чигає на упадок Божих людей, має нагоду дати поміч і потіху свідкам Єгови, але в сих останних днях во-

ни не лише відмовляються дати їм поміч, але дальше ідуть лучиться з ворогом котрий ділає отверт, і за сей мильний поступок вони мусять дати рахунок перед Господом в своїм часі.

²³ Безсумніву Гедеон і його люди, підчас прогонення сил ворога, були подрапані тернями і будяками які вони стрінули в околиці Соккот. Гедеон мав так зробити Соккотянам, що вони мали відчутти дотик того терня. Вони мусіли тремтіти коли вони побачили Гедеона стоячого в їх воротах. "Ухопив тоді він поважніших горожан, і взяв дикої тернини та борону тай і пороздирав тих Соккотян." (Суд. 8:16) Сим чином він дав їм пізнати або болючо відчутти сей факт, що Єгова є Всевишний і що Єгова дає побіду для тих, котрих він попереає, і що ніхто не може мильно трактувати помазанників Господніх і оминутти кару. Сі люди Соккотяне представляли головню "лукавого слугу" клясу і інших фахових релігійстів, що зробили собі зборище Сатани, і тепер вони мусять поклонитись перед Гедеоном. — Одкр. 3:9.

²⁴ Люди з Пенуелі очевидно представляли ту саму загальну клясу яку представляли Соккотяни, і вони отримали таке саме трактовання із рук Гедеона. Він знищив їх сильну вежу і сповнив свої слова висказані до них попередше, і се залевняє, що Господь Ісус сповнить свої слова і покарає тих, що противляться йому. "В Пенуелі зруйнував башту та й повбивав городян." (Суд. 8:17) Усі мусять знати, що Єгова Всевишний. Бог зробив натиск у своїм Слові, що всі вороги будуть знати що він — Всевишний. "Зробив я кінець в ярості, зроби кінець, щоб їх більше не було, щоб пізнали, що Бог править над родом Якова аж по край землі. А вечером нехай вертають назад, нехай виють, як собаки, і кругом города ходять." (Пс. 59:13,14) Сі "козли" кляса мусять стрінути їх судьбу: "І пійдуть сі на вічні муки, а праведні на життя вічне." — Мат. 25:46.

²⁵ Зевей і Салман поповнили убійство і тепер вони були заховані живі в тій цілі, щоби виконати правдивий суд і вимірити рівну справедливість. Ті бунтівничі вбійники представляли Сатану, а головню і головних урядників його організації і також усіх, що поповнили многі брудні мордерства. Більший Гедеон перше полонив тих бунтівників, забравши їх живими, а тоді зробив їм смерть. "Вийшовши еси на гору ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей, і навів для противних твоїй волі, щоб Господь Бог мав оселю." — Пс. 68:18.

²⁶ Гедеон не хотів щоб ті винувателі достарчили тотожність людей, котрих вони повбивали. "Тоді питає в Зевея та в Салмана: Які були навиди ті мужі, що ви побили їх на Таворі? Вони кажуть: Зосім як ти були вони на виду, кожен на виду мов царевич." (Суд. 8: 18) Відповідь сих двох царів Мадиян була: "Кожен на виду царевич." Се піддає думку і в повній гармонії із писаннями, що кождий із братів Господа Ісуса Христа мусить бути подібний на образ Божого возлюбленого Сина. (Рим. 8: 29) Сатана і його чиновники убили много із братів Господа Ісуса. Від днів апостолів аж до тепер вони були винні злобних учинків і їх жорстокі діла представлені через вбивання братів Гедеона. Вірні послідувателі Ісуса Христа, представлені через Гедеонових братів були вбиті за їх посвяту до Бога Єгови і Його Царя, Більшого Гедеона. (Одрк. 6: 9, 10) У відповідь на крик його вірних братів, Ісус Христос, Більший Гедеон, помститься за їх кров.

²⁷ Зевей і Салман безсумніву противиділися несенню свідочтва проти себе і подібно Сатана і його агенти без проволочно признають, що вони повбивали братів Господа Ісуса. Коли ті люди сказали Гедеонові, що ті одиниці котрих вони повбивали були подібні до него, Гедеон сказав до них: "Він же каже: Се були брати мої, сини матері моєї. Так вірно як Бог живе: Коли б ви залишили були їх живими, я не вбивав вас." (Суд. 8: 19) Позатипічно вони всі є синами Божої організації, себто, Єгової "жінки", котра є матерю усіх їх. (Іса. 54: 13) Пролявши мильно кров Єговових вірних синів, і агенти і чиновники Сатанської організації, як і самий Сатана, будуть повбивані. Вони переступили віковичну угоду і тому мусять заплатити кару. — 1 Мойс. 9: 6; Іса. 24: 4-6.

²⁸ Первенець Гедеона називався Етер, і його ім'я значить "останок". Пророко написано є, що Ісус сказав відносно своїх правдивих послідувателів: "Ось я й діти, що дав мені Господь як догоговкази та прообрази в Ізраїлі від Господа сил, пробуваючого на Сион горі!" (Іса. 8: 18; Жнд. 2: 11-13) Усі тут описані є синами Царя предвічності. Гедеон приказав Етерові виконати суд на двох царях: "Рече тоді своєму перворідневі Етерові, Встань! Постинай обох! Хлопець же не виймав спіхви меча свого: боявся, був ще недорослий." (Суд. 8: 20) Ся часть образу очевидно записана тут є тому, щоби показати що останок, представлений тут через Етера, не знищить володіючої власти землі. Їх робота є проголосити вість правди, і та часть їх роботи є тут підчеркнена. Писання не указують, що вони є непослушні Господеві, але роблять натиск на факт, що вони не беруть участь в дійснім вбиванню ворога. Можливо, що ті молодці боялися напасти на сильних воеводів. Се дальше указувало, що останок боїться бути непослушним Богу і поповняти якібудь фізичні переступи. Ріжні тексти св. Письма навчають, що їх воєнні знаряди не є тілесні. — 2 Кор. 10: 4.

²⁹ Ті два царі Мадияні були закамєніди убійники, і воліли бути повбивані славним Гедеоном,

радше чим бути повбиваними молодиками. Дальше, Гедеон був найблизшим кривним своїх убитих братів і тому його задача була повбивати сих убійників. "Озвуться тоді Зевей та Салман: Встань сам і постинай нас, по чоловікові бо і сила його. І встав Гедеон та й постинав Зевей й Салмана, й побрав собі пряшки, що їх верблюди мали наші." (Суд. 8: 21) Убивши тих двох чоловіків, Гедеон представляв Ісуса Христа як кровомесника, котрий сповнить задачу завдану йому Єговою, і се він зробить у відповідь на крик тих, що були повбивані за свідочтво Слова Божого. "Доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі?" (Одрк. 6: 10) "Бог же чи не помститься за вибраних своїх що голосить про него, день і ніч хоч довго терпять про них? Глаголю вам, що помститься за них незабаром. (Луки 18: 7, 8) Се як раз в гармонії із молитвою, що останок тепер по приказу Господньому молиться відносно ворога. "Зроби їм те, що Мидіяніям, що з Сісері, що Явиму коло потока Кисона. Зроби з ними, з їх можими, як Горєбом, і з Зибом, і як з Зальмундм, з усіма князями їх, котрі сказали: Позаймаймо домівки Бога!" — Пс. 83: 11, 12.

³⁰ Гедеон віддав всяку честь Богу Єгові. Він не брав жадної данини від ворога аж по тім, як ім'я Єгови було оправдане через цілковите знищення ворожої армії. Тоді він забрав окраси, що були на шиях верблюдів і як виглядає із Божого Слова (верші 26 і 27), тоті прикраси золоті Гедеон не ужив для себе але на вироблення ефоду яко пам'ятку побіди Божої над його ворогами. Се показує, що коли Армагедон мине, всяка честь і слава буде дана Богу Єгові, котрий назначив Більшого Гедеона як Оправдателя свого святого ім'я і котрий вислав його доконати його заміри. Тоді всі будуть знати що Єгова — Всевишній.

³¹ Гедеон провадив Ізраїльтянів проти ворога і очистив край із гнобителів, і натурально Ізраїльтяни бажали, щоби він був володарем над ними. "Тоді мужі Ізраїльські прохали Гедеона: Пануй над нами, і ти сам, і син твій й твого сина сий, бо ти нас визволив із потали в Мадияніїв." (Суд. 8: 22) По битві Армагедон більший Гедеон становиться на правду і вдійсности бажанням всіх людей. (Аггея 2: 6, 7) Гедеон відповів на прозьбу людей, і його відповідь показує, що люди не вибирали ані установили володаря світа. "Гедеон же відказав їм: Ні, я над вами не буду панувати, ні син мій над вами не панувати ме, Господь нехай над вами панує." (Суд. 8: 23) Сей образ зроблений тут мусить бути властивий, і тому Гедеон не міг прийняти уряду яко володар з руки людей. Ісус Христос не буде шукати нагоди щоби використати побіду в Армагедоні і славу яка прийде описля і прийняти честь і уряд від людей. Бог Єгова є царем предвічності, і тим самим Великим Володарем. Се сталося в 1914 р., що Єгова посадив свого Помзаного Царя на своїм престолі і післяв його викинути зорога. Еслиби Гедеон був згодився на прозьбу людей,

той образ не був би правдивий і через се він не згодився.

⁴² Гедеон був вибраний Єговою jako суддя над Ізраїлем. Се був час юли судді володіли (судили) в Ізраїлі, а Гедеон був семий в ряді. (Рути 1: 1) В тім образі Гедеон представляв Ісуса Христа, котрого Бог посадив на престолі в 1914 р., і післав Його до храму в 1918 р. чинити суд. Тоді йще не був Божий час дати царя Ізраїльтянам в часі творення сього Гедеонового образу, тому що Гедеон мусів бути і був представителем більшого Судді і Оправдателя Єгового імя. Оправданнн мусить взяти місце перед тисячліттям царювання Христа разом із його святими. Найважнійша річ в Гедеоновім образі була вигнати Мадиянів, представляючи Сатанську організацію і їх знищення, що було оправданннм Єгового імя. Найважнійша річ в Армагедоні буде оправданнн Єгового імя. Се що Гедеон відмовився бути царем представляло вірність Ісуса Христа котрий ожидав на Божий час засісти на престолі і зачати царювання. (Іоана 6: 15; Пс. 110: 1, 2) Се дальше попереає заключеннн, що тисяч років царювання Ісуса Христа зачнеться по Армагедоні. — Дан. 6: 26-28; Одкр. 20: 4.

ЄГОВА С ЦАРЕМ

⁴³ Той образ в котрім Гедеон був головним актором представляючи Ісуса Христа показує, що найвисша подяка належиться Єгові за велику побіду і визволення людей; що всі признають, що те царство належить до Єгови і що він Всевишній, котрому самий Ісус Христос мусить впокоритися, і що Бог Єгова є найвисший. Ісус Христос буде царювати jako головний чиновник у царстві Бога Єгови: "Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господь має царство, і він царювати ме над народами." (Пс. 22: 27, 28) "Твоя, Господи величність, і сила, й слава, й побіда, й пишнота, й все, що на небі й на землі, твоє; твоє, Господи, царство, і ти висший над усе, jako Владика. І багатства й слава від лица твого, й ти володіеш над усім." — 1 Паралип. 29: 11, 12.

⁴⁴ У битві проти ворога Гедеонові люди забрали дорогоцінності від їх побитих ворогів. "І рече їм Гедеон: Хочу ввас чогось попросити; дайте мені по каблущі з вашого лупу. Вороги бо носили золоті ковтки, бо були Ізмаїлії." (Суд. 8: 24) Гедеонові люди добровільно відповіли на сю прозьбу, і віддали все забране, вартість чого була разом сімнацятьсот секлів золота. (Суд. 8: 25, 26) Те золото було ужито: на виробленнн ефода, а не на яку будь самолюбну ціль. Гедеон сказав до Ізраїльтян: "Господь нехай над вами панує." Із сих слів бачимо, що Гедеон не зробив згаданого ефода задля якоїбудь самолюбної цілі, але що він зробив його jako памятник для Єгови, що він визволив Ізраїля і дав йому побіду над ворогом. Се малоб сходитися із золотом і сріблом, яке цар Давид посвятив Єгові jako памятник. — 2 Сам. 8: 7-11.

⁴⁵ Двацять семий верш зазначає, "що Ізраїль зробив ідола з ефода, котрий став сітею для Ізраїльського дому". Нема сказано, що тим ефодом вони одягли боввана, ані не виглядає, що би Гедеон зробив таку річ бачучи, що не давно перед тим він зрубав і знищив боввана Астери. Хотяя напрям Гедеона був властивий і ширий в тім, що він виробив ефода jako памятник на честь і славу Бога Єгови, то однак він не був відвічальний за мильний погляд людей відносно сієї справи. Тут можна ясно бачити, що коли люди "ідолюштували", то їх напрям діланнн був жерелом смутку для Гедеона і через се сіткою, тому що в умах інших Гедеон був відвічальний за напрям взятій людьми однак вдійсности він не був відвічальний. Однак було б більше розумно заключити, що сей двацять семий верш є парентеза (вставлене реченнн) і не відграє жадної часті у великім образі зробленим Гедеоном. Аж до сієї точки Гедеон і його люди відогравали їх часті в тім пророчім образі, головна ціль котрого була представити замір Єгови в оправданнн Його імя. Знищення ворога і його союзників Мадиянів було оправданннм Єгового імя і представляло Армагедон і тут образ кінчиться.

⁴⁶ Після двацять восьмого верша, то з Мадиянами уже не було більше клопоту. Се представляло, що по Армагедоні, в котрім прийде кінець лукавій організації Сатани, "лихо уже не повториться" із рук Сатани. (Наума 1: 8, 9) Люди, що були підневолені Сатаною, і котрі переживють Армагедон, звернуться тоді до Господа Бога і будуть отримувати його благословенства. (Іса. 60: 6, 7) Як край Ізраїльський був очищений з Мадиянів, так тоді земля буде очищена із Сатанської організації, і кожде побудженнн чоловіка буде до справедливости.

⁴⁷ Гедеон був добрий до Ізраїля і Єгова ужив його для своєї власної чести і слави. (Верш 35) Що він був вірний і правдивий аж до кінця, то про се говорить писаннн, а іменно: "І що ж більше казати? бо і часу не стане розказувати про Гедеона, ... котрого світ негідний був... і котрий отримав добре свідочтво від Єгови". (Жид. 11: 32-39) Гедеон був сильним і виразним образом Єгового великого оправдателя, Ісуса Христа. В иншім часі і місці Гедеон представляв членів Божого останка тепер на землі. Сей образ, окрім сього що він представляв Божий замір знищити ворога, дає велику потіху для вірних свідків Єгови.

⁴⁸ Любов і доброта Бога Єгови є тут знов обявлена для тих, що люблять і служать йому. Одкриття сього пророчого образу і вирозуміннн його народом прийшло із доброти Божої. Се є сповненнн сих дорогих обітниць які Єгова дав своему слугі клясі котрого він обдарив честію своєю імя, і котра то обітниця є: "Давно обіцяне вже сповнилось, а що буде, я возвіщу; нім воно станесь, я звіщу вам." (Іса. 42: 9) В сих днях недолі і небезпеки, коли ворог нападає проти вірних свідків Єгови, вони будуть студіювати і розважати сей пророчий образ Гедеона і його маленької армії, і чинячи се, вони піднесуть свої голови

і будуть радуватися. Одрокття сього пророцтва тепер є сильним доказом, що "день визволення вже близько". "Так і ви коли побачити як се все станеться, знайте що царство Боже приближилось." (Луки 21:31) Велика темрява лежить майже на всіх осадниках землі, але Єгова дав своїм свідкам подостатком світла, котре було ужите з ласки і під керівництвом Ісуса Христа, Більшого Гедеона, і вірні були приведені аж до самої сторожи ворожого табору. Вони слідять

за ворогом, і що вони бачуть, се заєвняє їм, що побіда буде скоро і вони певні, що змагання Господні будуть увінчані, і що вороги будуть цілковито знищені. Вірні слуги Єгови тепер чувають і бажають сповнити кожду заповідь Господню і кожду часть приписану їм. Повіваючи смолоскопами правди, і проголошуючи вість із Слова Божого, вони дальше йдуть із радістю й одвагою й з цілковитим запевненням і підносять гасло воєнне: "За Єгову і за його Оправдателя!"

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ

[Переложено з Анг. "Вартової Башти" з 1. Травня, 1935]

"І назвуть їх деревами справедливості, насабом Господнім на його прославу." — Іса. 61: 3, А.П.В.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА уживає людей до проголошення своїх замірів, але ті люди є малого значіння. Він може так само ужити неживих річей до вираження своєї волі. Люди часто думають висше про себе чим вони повинні думати, тому що Бог щастить їм, і вони, вивисшившись, падають. Неживі річі не можуть упасти спрчини гордості і марної слави. На се, що Єгова уживає і неживих річей, Ісус зробив натиск коли Він говорив про своїх учеників: "Коли сі замовкнуть камінне кричати ме." (Луки 19: 40) Єгова поставив Йотама на верху гори Гарасим і порушив його доручити Божу вість і промовити до ворогів Бога. Єслиб Йотама зі страху перед товпою або задля іншої причини був відмовився сповнити той приказ, тоді Бог міг був ужити каміння тієї гори висказати сю вість. Рівнож Єгова обдарив ласкою чоловіків і жінок в сих днях горя, зробивши їх своїми свідками. Він помазав їх і поставив на своїй "високій горі" яко своїх представителів свого царства; Він положив свою вість в устах сих свідків, і єслиби сі свідки задля страху представителів Сатани котрих вони бачуть в низу, або задля якоїсь іншої причини, відмовилися або занедбали голосити сю вість, то безсумніву Єгова міг би ужити навіть неживих річей промовити для Нього. Нехай же ніхто із свідків Єгови не приписує собі чести спрчини своєї позиції. Бог Єгова дав честь своїм вірним одиницям, зробивши їх своїми свідками і вони повинні смирно і покійно оцінювати сей факт. Вірні будуть виконувати їх задачу непохитно і без страху до нікого, і, чинячи се, вони будуть коритися перед Всемогучим Богом, віддаючи честь і славу Його імені й Його любому Синові й Цареві.

Поставивши Йотама, котрого імя значить: "Єгова звершений", на верху гори і натхнувши його що він має говорити, Єгова неначе сказав до тієї товпи в низу: "Ваш шлях є цілковито мильний, мій же шлях є звершений. Сей чоловік переказує звершену вість, тому що він мій післанець; для того вислухайте його промови до вас. Я поручив йому призидей промовляти,

щоби я міг дати довідома о моїм замірі. Як се він стоїть на непорушій скалі і проголошує мою вість, так мій замір буде непорушний й незмінний, і слово мое не вернеться до мене в порожні. Як я задумав так і вчиню." Там Єгова ділав після свого незмінного права, доручивши вість повідомлення своїм ворогам про надходяче їх знищення. Йотам, будучи наймолодшим сином Гедеона, представляв останних свідків Єгови на землі зараз перед упадком організації Сатани і перед проголошенням Божого заміру відносно знищення ворогів. Се, разом із іншими добре знаними фактами, доказує, що "пророцтво о деревах" є в процесі сповнення й що вияснення його дає потіху останкові, щоби вони мали сильну надію й віддали славу Богу.

Через многі століття головне питання було: Хто має власть володіти світом і хто є всевишний? В сім пророцтві о деревах ми маємо аж надто много доказів, що лукаві не будуть всегда царювати; що Бог Єгова — всевишний, і що Його "дерева спраєдливості" будуть навкі ужиті для Його слави у вираженню й виконанню Його замірів.

Символічно, ті дерева представляють живі сотворіння. Сатанське велике "дерево", що возносилося висше всіх інших дерев в Едені збунтовалося проти Бога і установило правління в опозиції до Нього. Коли Бог зорганізував Ізраїльтянів і поклав своє імя на них, як на своїх людях, тоді Сатана старавсь знищити їх. Ізраїльтяни, ставшися лукавими й незадоволені з розпорядження Єгови для них, звернулися до діявольських провідарів видимої організації Сатани і шукали царя, щоби він царював над ними в подібний спосіб, як царі панували над поганськими народами.

ОЛИВНЕ ДЕРЕВО

Йотам зачав розказувати свою пророчу приповідь о деревах отсими словами: "Колісь походились дерева, щоб намастити царя над собою, і промовили до оливи: царюй над нами." (Суд.

9: 8) Згадані тут дерева, котрі зійшлися помазати царя, про що говориться в п'ятнадцятому верші цієї голови, були кедрові дерева Леванські. Ці дерева були ужиті як символ щоби представити самолюбних, захланних і амбітних людей, котрі ділають властю і під контролею Сатани. Будучи гордими, вони стараються піднести себе і виконувати свою волю для особистої наживи. "День бо Господа сил небесних прийде на все горде й високомірне, та й на все, що високо несеться — і все воно принижене буде. І на всіх, що як кедр Ливанські, високо в гору себе підносять, на всіх, що як дуби Базанські." (Іса. 2: 12, 13) Вони були подібні до "ліса полуденнього". (Езек. 20: 46) В сім пророцтві вони представляли (1) самолюбних, амбітних, і ідолопоклонників Сихемі, і (2) в більшій мірі представляли головних людей "Християнства", котрі були зведені духовенством, і також загал людей "Християнства", що полерають сих амбітних одиниць. Ті "дерева" (Ізраїльтяни) сподівалися мати царя їх власного вибору і владоби. В сім вони ділали під впливом Гога, головного представителя Диявола. Вони бажали видимого царя, і Сатана порушив їх до задоволення їх самолюбних бажань. Рівнож провідарі "Християнства" при закінченню Світової Війни бажали головно управляти світом після їх ідеї. Наслідок Світової Війни був, що "Християнство" загубило одно "щення", і відтак взяло инше щення і зробило з нього левчука (царя над звірями) володіти світом. Світова Війна показала, що Англо-Американська Імперія не володіє Богом наданим правом, але що вона знаходиться в політично-торговельнім і воєнним ярмі. Тепер "Християнство" витворює Лігу Народів, щоби зрівноважити і управляти світом. — Гляди Езекиїла 19: 5; *Оправдання Книжка 1, стр. 252, англ. вид.*

Ті дерева, т. є самолюбні люди, найперше промовили до оливного дерева, кажучи: "Царюю над нами!" Сконечности ці слова найперше відносились до Гедеона, котрий був запрошений царювати над Ізраїлем але відмовився: "Тоді мужі Ізраїльські прохали Гедеона: Пануй над нами, і ти сам, і син твій й твого сина син, бо ти нас визволив із лотали Мадянійів. Гедеон же відказав їм: Ні, я над вами не буду панувати, ні син мій над вами не панувати ме, Господь нехай над вами панує." (Суд. 8: 22, 23) Се показує, що те "оливне дерево", представляло найперше сповнення в меншій мірі через Гедеона, а в другій мірі і ширшим сповненням через Більшого Гедеона, Ісуса Христа, котрий є Посередником нової угоди. "Оливне дерево" має головно звязь із новою угодою, як се зазначено в листі до Римлян 11: 24-27. Отже "оливне дерево" представляє тих з Божої організації, що були взяті з між людей і приняті в нову угоду бути народом для Його імя, щоби вони несли свідоцтво о Єгови між усіма народами. "Оливне дерево" символічно представляє також останок тепер на землі, що несе свідоцтво про ймя Бога Єгови. Яко попертя цієї приповіді відносно "оливного дерева", завважте слідуєчі тексти: "Я ж, мов оливне дерево зелене,

в домі Божім; я надіюсь на ласку Божу по віки. Буду прославляти тебе по віки, ти бо все зділав; і на імя твоє буду вповати, ти бо благий до праведників твоїх." (Пс. 52: 8, 9) "О, я вилічу-прощу їх зраду, полюблю їх по моїй ласкавості, бо гнів мій одвернеться від них. Буду Ізраїлеві ро-сою; він зацвіте, мов лилія, (оливне дерево), та запустить коріння мов на Ливані." (Осії 14: 5, 6) "А коло його дві оливні... Се два помазані оливою, що стоять перед Владикою всієї землі." (Зах. 4: 3, 14) "І дам двом моїм сьвідкам, і про-рокувати муть днів тисяч двісті шістьдесят, з'одягнені у веретища. Се дві оливні, і два сьвічники, що перед Богом землі стоять." — Одрк. 11: 3, 4.

Се пропозиція зробити оливне дерево володарем показує старання Сатани спонукати посвячених людей Богу Єгови відвернутися від Нього, і зробивши компроміс, піддатися Дияволу. Сатана старався се зробити з Ісусом в пустині коли він предложив Ісусові дати всі царства землі на услівях назначених Сатаною, а іменно, що Ісус мав поклонитися Сатані. Се пропозиція, розуміється, було відкинене. (Мат. 4: 1, 2, 8-11) В 1914 р. Більший Гедеон, Ісус Христос, був післяний Єговою, тому що Сатанський світ тоді прийшов до кінця; і при кінці Світової Війни "Християнство", яке представитель Сатани, просило Христа царювати над ним на умовах предло-жених "Християнством" а іменно, що Христос мав дозволити сим царствам і володарям сього світа остатися в силі, і що "Християнство" мало вибрати своїх власних володарів і представляти Христа політично і фінансово на землі, і що вони мали володіти для нього яко його видимі представителі. Тоді "Християнство" отримало Лігу Народів, після сього власного вибору, і відважно і зухвало оголосило, що вона була виразом Христового царства на землі. Тоді "Християнство" забажало, щоби Божий останок, котрі є виттями "оливного дерева", поклонилися і проповідували після правил "Християнства", котрі то правила були оголошені через злучені релігійні первотини. Сей чинник сотворив Лігу Народів яко заміну за Боже царство, котра є гідотою в очах Єгови. Останок відмовився годитися з якоюбудь частю диявольської організації, і тому вони відкинули услівя і цілковито відділилися від "Християнства".

Оливне дерево відповіло на се пропозиція. "Олива ж [свідки Єгови] відказали їм: Чи то ж занедбаю свою мастину, якою прославляють богів і людей, щоби між деревами стати високою?" (Суд. 9: 9) Оливне дерево своєю мастиною шанує Бога. "Коріння і туку оливного". (Рим. 11: 17) Оливне дерево видає олій котрий, як се Божий пророк показує, наливається в золотий світильник у храмі, і видає світло відкриваючи заміри Єгови, через Ісуса Христа, Божого любого Сина. (Зах. 4: 2, 3; гляди *Приготування*, стр. 64, 65, *англ. вид.*) Гедеон відмовився володіти Ізраїлем, кажучи "що Господь царювати ме над вами"; рівнож і Ісус Христос відкинув подібне пропозиція тому що він володіє яко Цар і Представитель

Єгови на славу і честь Єгового імя. Він є головний із дерева праведних, насаджений Господом.

"Мастина оливного дерева" є символом радості, а радість Господа Ісуса є вивисшити і оправдати імя Єгови. Останок, увійшовши в "радість Господню", прославляє Бога і людей, як се зазначено в тексті. (Пс. 66:2) Вони світять наче світила в світі на славу Божу. (Фил. 2:15, 16) Їх світло не походить із їх наслідженої ясності, але тому що слава Єгови над ними і його світло показалося над ними. (Іса. 61:1,2) Для свідків Єгови прилучитися до царювання з організацією Сатани булоб зневагою для святого імени Бога Єгови. Вірний останок відмовляється мати що-небудь до чинення з політикою або політичними справами сього світа. Свідки Єгови не чтят людей, але вони чтят "чоловіка Ісуса Христа", Більшого Мойсея, Посередника нової угоди, і того котрого Єгова увінчав славою і честью. (Жид. 12:24; 2:6-9; Пс. 8:4,5) Ісус Христос тепер дійсно увійшов в ту славу про яку описує св. Письмо, і свідки Єгови голосять про його славу і честь. Вони шанують Отця і Сина. Свідки Єгови не чтят жадного чоловіка на землі, однак вони є послушні приказам Єгови щоби шанувати Сина так як вони шанують Отця. (Йоана 5:23) Останок Єгови безпрестанно шанують Бога Єгову і Ісуса Христа, його любого Сина, розказуючи людям, що царство Боже під Христом Царем є єдиною надією людства, і що воно цілковито оправдає імя Єгови. Отже ся пророча приповідь сповнилася на останкові відносно їх відмовлення "полишити їх мастину котрою вони шанують Бога і чоловіка", і вони відмовилися лучитися з котрою будь частю Сатанської організації і не бажають чести від неї.

"Ісус Христос є тепер в храмі Єгови і припоручив вірному останкові "свідокство Ісуса Христа". Вірний останок є вітнями "оливного дерева" і не хотять годитися з організацією Сатани, і відмовляються просити о дозволення проповідувати від Сатанської організації. Вони доручають свідокство Ісуса Христа в послушенстві до Божого приказу, а не в послушенстві до людських заповідей. (Одкр. 12:17) Се показує, що "оливне дерево" відмовилося застановлятися над проложенням "Християнства". Христос відмовився бути вивисшеним понад "деревами" сього лукавого світа і показав своє негодовання до сього несправедливого правління. Ісус Христос, велике "оливне дерево", відкинув "Християнство", або організацію Сатани, і тепер повідомляє її, що знищення близько. Так і віття в сім великім оливнім дереві, останок, відмовляється бути відтягнені від хвалення Бога Єгови і його любого Сина, "чоловіка Ісуса Христа". Вони приступили до царства, представленого через гору Сион, і до нової угоди, яка була установа на землі, і вони прийняли нове імя, яке уста Єгови нарекли їм. Вони, як їх Голова, Ісус Христос, відкидають всяку честь яка походить від людей, і шукають лише чести яка походить від Єгови. (Пс. 75:4) Вони твердо стоять при умовинах нової угоди, і яко свідки для Єгови вони тепер енергічно і ра-

дісно кричать до ворога: "Ми є за Єговою і за Оправдателем!" Ісус Христос, те більше оливне дерево, буде управляти світом, та не після условин назначених самолюбними людьми або Сатаною, але після правил Єгови, предвічного Царя.

ФІГОВЕ ДЕРЕВО

"Лестючі слова є зрядом: Сатани котрих він уживає щоби зловити людей, і самолюбні й амбітні люди піддаються йому і стають скоро захоплені. "Хто лестить другу своєму, стелить сіті під ноги йому". (Прип. 29:5) "І лестючі слова погибелі готують." (Прип. 26:28) Отже з лестючими словами ті дерева звернулися до Фігового дерева. "Тоді промовили дерева [сатанської організації] до смовки [фіги]: Ходи [до нашої організації], прийми царювання над нами!" (Суд. 9:10) Сі слова пророчої приповіді дальше доказують, що Сатана уживає хитрої методи, щоби відвернути людей від Бога, і вони, піддавшись, падають в його сіті й стягають на себе знищення. Фігове дерево в сім пророцтві представляє і в меншій мірі сповнилося на Етері, первінці Гедеона, котрий був один із треста в армії в битві. (Суд. 8:20) Він був правильним сином Гедеона, коли ж Абимелех був неправого ложа син. (Суд. 8:31) Ізраїльтяни просили, щоби сини Гедеона володіли над ними по Гедеонові, але на се Гедеон не згодився, отже ся приповідь найперше відноситься до Гедеонового первенця. Друге і більше сповнення "Фігового дерева" знаходиться у "святім народі" Божім. Се є багата плодюща організація котрої Ісус Христос є головою і гетьманом. (1 Петр. 2:9) Той "святий народ" Божий народився в 1914 р. (Одкр. 12:1-5) Яко дальший доказ, що фігове дерево представляло святий народ, треба завважати, що Єгова вибрав Ізраїльській народ як народ для свого імя, і коли Ісус Христос прийшов до того народу яко урядовий представитель свого Отця, він глянув на сей народ і уподобив його до фігового дерева без овочу й прокляв його, тому що воно не видало овочу царства. (Мат. 21:19,20; Луки 13:6,2; Ерем. 24:1-8; 29:17; Йоїла 1:7) Сі дерева, що приносять овочі правди на славу Божу, отримують признання від Бога. "Хто стереже свою фіговину, той їсти ме фіги з неї, а хто береже добра свого пана, той у добрій славі буде." — Прип. 27:18.

"Християнство" голосно заявило, що воно бажає, щоби народ Божий володів над людьми його, але се заявлення є цілковито гіпокритичне, тому що воно наставляло, щоби народи "Християнства" полишили в спокою і що царство Боже не повинно володіти народами жезлом зелізним і змушувати їх бути послушними справедливості, але "Християнство" бажало володіти у свій власний спосіб під імям Бога й Христа. (Пс. 2:8,9; Одкр. 2:26,27) "Християнство", а головню його неправого ложа наставники, неначе кажуть до Єгови і Ісуса Христа: "Ти можеш володіти в небі, але ми будемо володіти на землі, і ми будемо називати його Твоїм володінням." Будучи неначе "кедрами Ливанськими", т. є синами

Сатани, і провідниками "Християнства" не люблять слухати голосу і приказу Єгови Бога, тим що "голос Господень ломить кедрі." (Пс. 29: 5) "Християнство" запрошує Господень нарід прилучитися до його родини або Лігі Народів, що значило б погодитися з Дияволом, і що Ісус Христос і всі його вірні послідувачі рішучо відказали.

¹³ В сій пророцтві сказано, що "фіговина" відмовилась прийняти пропозицію дерев і зазначила причину чому вона прийняти не могла. "Та смоква [фіга] відказала їм: Чи то ж мені понехати мої солодоші й дорогі ягоди мої, щоб бути вивисшеною між деревами?" (Суд. 9: 11) Се відмовлення вона зазначила у формі питання, але таким сильним виразом, що не було жадного сумніву щодо його значіння. Плоди фігового дерева є солодкі, і виконання Божої волі є також солодке для тих, що з Його ласки становлять новий нарід. Той новий нарід радується чинити волю Божу, тому що Його закон є добрий. Вони чтять Його як єдиного правдивого Бога і поклоняються Йому в душі й правді. Вони не бояться сотворіння, але бояться Бога і вельми бажають сповняти заповіді Його, і се є солодким для них. (Пс. 19: 9, 10) Фіговина відказала: "Чи то ж мені понехати мої солодоші й дорогі ягоди мої?" котрі то ягоди є життя-даюча і життя-підтримуюча правда царства. Сі добрі овочі — се овочі царства Єгови котрі Він поручив святому народові, включаючи останка, щоб нести їх світові як свідки Єгового імя. Вони як Його свідки кажуть: "Щоб принесли ми овоч Богів." (Рим. 7: 4) Слово правди євангелія царства є припоручене святому народові, і Господь наповняє ум свого останка дорогою вісткою правди. "Щоб ви сповнились розумінням волі Його у вскій премудрости і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванні, і у всякому доброму ділі приносячи овоч і ростучи в розумінню Бога." (Кол. 1: 9, 10) Такого несення плодів вимагається від усього останка в храмі. Коли Ісус Христос прийшов в часі народження народа, Він не знайшов жадного овочу або свідочтва для правди в гіпокритичнім "Християнстві", котре є фальшивим "фіговим деревом", і тому Він прокляв "Християнство" і відкинув його. — Мат. 21: 18, 20.

¹⁴ Чому хтобудь із нового народа, будучи в так великій ласці Єгови, мавби шукати 'вивиснення між деревами', т. є мати часть у владінню над сим безбожним світом? Єслиби Християнин зробив се, то сим він би відмовив ся виразити гнів присуду Єгови прсти лукавої організації Сатани, і сим самим він годився б з Дияволом. Сьогодні Божі люди на землі, задля їх просвітчення із Слова Божого, є далеко відповідніші завести справедливе правління між людьми чим люди у світі, але єслиби вони відвернулися від Богом даної їм задачі й піддалися а) стоцям людей сього світа і приняли або занимали уряд то се значило б занехати ціль задля котрої Єгова покликав їх, і через се попалися б в зводничі сіті Сатани і були б знищені на віки. Вірні свідки Єгови,

становлячи часть нового й святого народа, котрий є головною організацією Єгови, рішучо відмовляються піддатися під світські лестоші або присилування і, відвернувшись від них, вони дальше співають: "Ми є за Єговию і Його Оправдателем."

ВИНОГРАДИНА

¹⁵ Диявол зробив три окремі і виразні старання відвернути Ісуса від Єгови, щоби сим чином самий Ісус стягнув на себе знищення і упадок. В сій приповіді показано, що представителям Сатани не вдалося відвернути олівного і фігового дерева від їх справедливого напряду. Тоді зроблено іще третє змагання: "Тоді промовили дерева [представителі Сатани] до виноградини: Царюй же бо над нами!" (Суд. 9: 12) Виноградина в першій і малій мірі представляла правильних синів або дім Гедеона, як се показано словами "син твій і твого сина син", котрого Ізраїльтяни запросили царювати над ними. (Суд. 8: 22) Однак в більшій і цілковитій мірі та виноградина представляла царський дім Єгови, котрого Ісус Христос був головним членом і Головою. Сей царський дім має велику радість брати співучасть в оправданню Єгового імя. Виноградина видає добре вино, що є символом радості: "Бо радости [вина] перед Господом се піддержка ваша". (Неем. 8: 10) Ісус як головний член царського дому становить "виноградину": "Я виноградина, ви віття [включаючи останка на землі і тих, що увійшли в радість Господню] . . . Се глаголю вам, щоб радощі мої [радість Ісуса як Оправдателя імя свого Отця] пробували в вас, і щоб радощі ваші сповнились. (Йоана 15: 5, 11) Що цілковите сповнення сієї пророчої приповіді возьме місце в "день Єгови", то завважте докази сих текстів: "В той час покарає Господь мечем своїм тяжким, великим, потужним (Ісусом Христом) левиятана, що просто мчить, як і левиятана, що веться і убо потвору морську. В той день заспівайте про його — про любий виноградник." (Іса. 27: 1, 2) Позакінченню Світової Війни "Християнство" запросило Христа бути його володарем на тій підставі, що воно буде носити його імя і рівночасно ходити своїми власними самолюбними дорогами.

(Дальше буде)

ПЕРІОД НЕСАМОЛЮБНОГО ВІДДАВАННЯ ОВОЧУ

Сей період давани свідочтва несамолюбно і в єдності для імя Єгови, зачинає в Судеті, 3-го серпня, а кіничтьє в неділю, 11-го серпня. Підчас сього періоду девятиох днів, всі що знаходяться по стороні Єгови будуть мати спеціальний час нагоди показати той самий дух несамолюбетна, що Єгова показав коли Він дав нам його життя-даючий й життя-підтримуючий овоч, правду царства. Тіх що становлять "дерева справедливости, і є насадінні Єгови для Його прославлення", будуть певно радісно нести його овоч другия, й так самі будуть робити всі ті люди, котрі були проображені через Вонадїя. Призначена спеціальна література котри буде ужита в тім часі, й карта свідочтва представлєнчє II, буде оголошена в Бюлетні служби. Всякі ж інші потрібні справи, як відложєння часу, постарайтєся о території для прощє повинні бути улагоджені зарєз по прочитанню сього оголошенєня.